

**Discurs d'acceptació de Woody Allen, amb motiu de la seva
investidura com a doctor honoris causa per
la Universitat Pompeu Fabra**

Barcelona, 14 de juny del 2007

Gràcies, moltes gràcies. Abans que res us he de dir que aquest és un moment molt especial en la meua vida perquè, tal com us acaba d'explicar el Dr. Monegal, no m'he graduat mai de res. Quan tots els meus amics de l'escola secundària s'estaven plantejant què volien ser a la vida —i van decidir ser metges i advocats i professionals importants — l'únic que a mi m'interessava de debò en aquell moment era el cinema. Per tant, em vaig matricular a la Universitat de Nova York per especialitzar-me en producció cinematogràfica. En una de les primeres assignatures que s'impartia d'aquella carrera a la Universitat de Nova York, el que havíem de fer era anar al cine. Era obligatori. El professor sempre t'enviava al cine i llavors tornaves i havies d'escriure i parlar sobre el que havies vist. Vaig veure moltíssimes pel·lícules, i m'hi vaig dedicar de valent. Però tot i així, vaig suspendre l'assignatura. No vaig arribar a l'aprobat, i els professors de la Universitat de Nova York em van convocar i em van dir que ho sentien molt, però que havia suspès. Per cert, també vaig fer dos anys de llengua espanyola a l'escola secundària i sóc incapaç de dir res en castellà, ni una sola paraula.

Així, doncs, vaig suspendre l'assignatura de la meua especialitat, i llavors, per una sèrie de casualitats, vaig entrar en la indústria del cinema. De fet, jo era escriptor i dirigia les meves pel·lícules perquè no m'agradava veure com els altres les destrossaven. Em feia l'efecte que agafarien les meves escenes i en farien una pel·lícula dolenta. De manera que, em vaig fer director. Em vaig fer actor pel mateix motiu, perquè no m'agradava la manera com la gent deia el que jo havia escrit. I així resolía el problema. Durant els anys més importants per a mi, quan estava més engrescat a aprendre sobre el cine i m'hi vaig abocar de ple i m'encantava, i en parlava amb els amics —no pas en un entorn acadèmic sinó en un entorn professional real—, les pel·lícules més significatives per a tots els del meu grup en aquell moment a Nova York eren les pel·lícules europees. Hi havia algunes pel·lícules americanes que ens agradaven, però les de Truffaut, Fellini, Bergman, Buñuel i De Sica, aquelles eren les pel·lícules que per a nosaltres eren una font d'inspiració enorme. I molts de nosaltres —i m'hi incloc jo mateix— somiàvem convertir-nos no sols en cineastes, sinó en cineastes europeus. Aquesta era la fantasia de debò, ser un cineasta i fer aquelles pel·lícules que vèiem que es feien a Europa. És clar que als Estats

Units no pots fer pel·lícules com aquelles perquè et moriries de gana; no tindries mai prou públic. Però això és el que volia fer.

I amb els anys, de nou per una sèries d'accidents feliços, últimament m'he trobat dirigint pel·lícules fora dels Estats Units. N'he fet tres a Londres, que ha estat una experiència meravellosa per a mi. I ara he vingut a Barcelona per fer realitat un somni: fer una pel·lícula aquí. I em sento com si fos un cineasta europeu, i no us podeu imaginar la il·lusió que em fa. La meua dona i jo ens aprofitem qualsevol excusa per venir a Barcelona. Ens encanta. I quan em van oferir l'oportunitat de venir-hi a fer una pel·lícula, em va fer molt feliç i serà una experiència fabulosa.

Fa uns quants dies que hem arribat aquí, i ja ens estem embarcant en el que espero que serà una de les experiències cinematogràfiques més engrescadores de la meua vida. La pel·lícula es rodarà en anglès, encara que hi haurà alguns fragments en castellà. La faig amb Javier Bardem i amb Penélope Cruz, i l'equip tècnic és espanyol. El càmera i tot l'equip és d'aquí. M'encanta la sensació de sentir-me cineasta europeu. I un cop aquí, em van proposar d'acceptar aquest honor tan afalagador. Així que ara no només sóc un cineasta europeu, sinó que també sóc un producte universitari. És un somni fet realitat. Moltes gràcies per haver fet que succeís. Em sento profundament honorat.